

stige OIML's anbefalinger. Sådanne regler vil efter udvalgets opfattelse kunne udstedes i medfør af den gældende bestemmelse i færdselslovens § 55, stk. 3.

Udvalget har anført, at politiet vil kunne anvende et teknisk fradrag i måleresultatet for at udligne eventuelle måleusikkerheder forbundet med udåndingsprøver med det valgte alkometer svarende til det fradrag, der sker i middelværdien af en blodprøve.

Endelig har udvalget peget på, at det vil være af væsentlig betydning, at de politifolk, der foretager målinger af alkoholkoncentrationen i udåndingsluften til brug som bevis i sager om spirituskørsel, har den fornødne uddannelse hertil.

Der henvises til betænkningens kapitel 5, afsnit 5.3 og 5.6.3.

3.2.4. Anvendelse af blodprøver i sager om spirituskørsel

Udvalget har overvejet spørgsmålet om fortsat anvendelse af blodprøver som bevismiddel i sager om spirituskørsel.

Udvalget har ved anbefalingen om anvendelse af udåndingsmålinger som bevis i sager om spirituskørsel forudsat, at udåndingsprøverne i vidt omfang vil afløse blodprøverne som bevismiddel. Udvalget har imidlertid også anført, at det i nogle tilfælde vil være udelukket at gennemføre udåndingsprøver. Der vil således f.eks. fortsat være behov for at anvende blodprøver som bevis i sager om spirituskørsel, hvis føreren på grund af sygdom (f.eks. astma) eller tilskadekomst ikke kan foretage en udåndingsprøve, eller hvis føreren nægter at medvirke ved prøven. Tilsvarende gælder ved færdselsuheld, hvor føreren er bevidstløs.

Der henvises til betænkningens kapitel 5, afsnit 5.6.4.

3.2.5. Udvalgets forslag

Udvalget har på baggrund af de overvejelser, der er beskrevet i pkt. 3.2.1-3.2.4 ovenfor, foreslået, at færdselslovens § 53, stk. 1, skal indeholde to alternative gerningsindhold således, at der foreligger spirituskørsel enten, hvis alkoholkoncentrationen i blodet overstiger 0,50 promille, eller hvis alkoholkoncentrationen i udåndingsluften overstiger 0,25 milligram pr. liter luft. Dette vil indebære, at der foreligger spirituskørsel, hvis blot én af de to grænser er overskredet. Ved forslaget har udvalget anvendt en omregningsfaktor på 2.000:1 i forholdet mellem alkoholkoncentrationen i blodet og udåndingsluften, jf. pkt. 3.2.2 ovenfor.

Som det fremgår af pkt. 3.1 ovenfor, er blodalkoholpromillens størrelse ikke alene afgørende for, om der overhovedet foreligger spirituskørsel, men også for sanktionsspørgsmålet. Udvalget har som conse-

kvens af forslaget om ændring af § 53, stk. 1, foreslået, at de bestemmelser i færdselsloven, der i deres gældende form bygger på et blodpromillekriterium, suppleres med et alternativt alkoholkoncentrationskriterium for udåndingsluft.

Udvalget har i den forbindelse foreslået en ændring af færdselslovens § 117, stk. 2, nr. 1, således, at straffen for spirituskørsel, der som udgangspunkt er bøde, kan stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, hvis alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen har oversteget 2,00 promille, eller alkoholkoncentrationen i udåndingsluften under eller efter kørslen har oversteget 1,00 milligram pr. liter luft.

Udvalget har endvidere foreslået en ændring af færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1, således, at retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, ubetinget skal fratages den fører, der har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen over 1,20 promille eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften under eller efter kørslen over 0,60 milligram pr. liter luft.

Udvalget har også foreslået, at færdselslovens § 133 a, stk. 2, om obligatorisk konfiskation af et køretøj som følge af spirituskørsel ændres således, at bestemmelsens blodpromillekriterium på 1,20 suppleres med et alternativt alkoholkoncentrationskriterium for udåndingsluft på 0,60 milligram pr. liter luft.

Endvidere har udvalget foreslået, at færdselslovens § 117 b, stk. 1, der indebærer, at bøder for spirituskørsel udmåles bl.a. under hensyntagen til alkoholpromillen i blodet under eller efter kørslen, suppleres med en regel om, at der alternativt skal tages hensyn til alkoholkoncentrationen i udåndingsluften under eller efter kørslen.

Udvalgets forslag indebærer en omregningsfaktor på 2.000:1 mellem alkoholkoncentrationen i blod og udåndingsluft svarende til den omregningsfaktor, der er anvendt ved forslaget til ændring af færdselslovens § 53, stk. 1, jf. herved pkt. 3.2.2 ovenfor. Forslagene betyder, at de gældende sanktionsudmålingsregler finder tilsvarende anvendelse i sager om spirituskørsel, hvor der er foretaget måling af alkoholkoncentrationen i udåndingsluften.

Som eksempel har udvalget peget på, at bødens størrelse i sager om spirituskørsel i førstegangstilfælde, hvori der er målt en alkoholkoncentration i udåndingsluften i intervallet 0,26-1,00 milligram pr. liter luft, ligesom i sager, hvori der er målt en alkoholkoncentrationen i blodet på 0,51-2,00 promille, vil kunne gradueres efter størrelsen af alkoholkoncentrationen. Bøden vil kunne beregnes efter følgende formel: